

APOKRYFE SKRIFTER

TOBIT AF KING JAMES BIBEL 1611

www.Scriptural-Truth.com

Tobit

Book of Tobit

{1:1} bog i ord af Tobit, søn af Tobiel, den søn af Ananiel, søn af Aduel, søn af Gabael, af den frø af Asael, af stammen af Nephthali;

{1:2} der i tid af Enemessar konge af assyrerne blev ført som fanger ud af Thisbe, som er på højre hånd byen, der kaldes korrekt Nephthali i Galilæa ovenfor Aser.

{1:3} jeg Tobit har gået alle dage i mit liv i den måder af sandhed og retfærdighed, og jeg gjorde mange almsdeeds til min

brødre og min nation, der kom med mig til Nineve, i jord af assyrerne.

{1:4} og da jeg var i mit eget land, i delstaten Israel bliver men unge, alle stamme af Nephthali min far faldt fra huset af Jerusalem, som blev valgt ud af alle stammer i Israel, der alle stammerne bør ofre

der, hvor templet i beboelse af den Højestes blev indviet og bygget for alle aldre.

{1:5} nu alle de stammer, der sammen gjorde oprør, og den huset af min far Nephthali, ofret til Kvie Baal.

{1:6} men jeg alene gik ofte til Jerusalem på fester, som Det var ordineret til alle folk i Israel af en evig dekret, at førstegrøden og tiendedele af stigning, med det, der var først flænget; og dem gav jeg på alteret til præsterne børn af Aaron.

{1:7} den første tiende del af alle stigning gav jeg til sønnerne Arons, der tjente i Jerusalem: en anden tiende del I solgt derfra, og gik, og tilbragte det hvert år på Jerusalem:

{1:8} og det tredje, jeg gav dem til hvem det var Mød, som Debora min fars mor havde befalet mig, fordi jeg var efterladt uafhængig af min far.

{1:9} endvidere, når jeg var kommet til alder af en mand, Jeg blev gift med Anna og hendes jeg mine egne slægtninge avlede

Tobias.

{1:10} og hvornår vi blev båret væk fanger til
Nineve, alle mine brødre og dem, der var i min slægt
spiste brød af vantro.

{1:11} men jeg holdt mig fra at spise;

{1:12} fordi jeg huskede Gud af hele mit hjerte.

{1:13} og de mest høj gav mig nåde og ind
før Enemessar, således at jeg var hans udbyder.

{1:14} og jeg gik ind i medierne, og tilbage i tillid med
Gabael, bror til Gabrias, på raser en by af medier ti
talenter af sølv.

{1:15} nu da Enemessar var død, Sennacherib hans
søn regerede i sit sted; Hvis ejendom blev urolige, at jeg
kunne ikke gå ind i medier.

{1:16} og i tid af Enemessar jeg gav mange almisse til
mine brødre, og gav min brød til sultne,

{1:17} og mit tøj til den nøgne: og hvis jeg så nogen af
min nation døde, eller støbt om væggene i Nineve, jeg begravet
ham.

{1:18} og hvis kongen Sennacherib var slået ihjel, når

Han var kommet, og flygtede fra Judæa, jeg begravede dem hemmelighed; for

i sin vrede dræbte han mange; men organer, blev ikke fundet, når de søgtes kongen.

{1:19} og da en af Ninevites gik og

klaget over mig til kongen, at jeg begravet dem og skjulte

mig selv; forstå, at jeg søgte at være sat

død, jeg trak mig selv for frygt.

{1:20} så alle mine varer med magt blev taget væk,

ej heller var der nogen ting venstre mig, ved siden af min kone Anna

og min søn Tobias.

{1:21} og der gik ikke fem og halvtreds dage, før

to af hans sønner dræbt ham, og de flygtede ud i bjergene

af Ararath; og Sarchedonus hans søn regerede i hans sted;

der udpeges over sin fars konti og over alle hans

anliggender, Achiacharus min bror Anael søn.

{1:22} og Achiacharus intreating for mig, jeg vendte tilbage til

Nineve. Nu Achiacharus var cupbearer og keeper af den

signet, og steward og opsynsmanden af regnskaberne: og

Sarchedonus udpeget ham næste til ham: og han var min

brother's søn.

{2:1} nu når jeg var kommet hjem igen, og min kone Anna blev restaureret til mig, med min søn Tobias, i den fest i pinsen, som er den hellige fest af syv uger, var der en god middag forberedt mig, hvorved jeg satte sig ned for at spise.

{2:2} og da jeg så overflod af kød, sagde jeg til min søn, gå og bringe hvad fattige mand soever du skal finde af vore brødre, der er opmærksomme på Herren; og lo, jeg Bliv for dig.

{2:3} men han kom igen, og sagde: far, en af vores nation er kvalt, og kastes i markedet.

{2:4} så før jeg havde smagt noget kød, jeg startet op, og tog ham i et værelse indtil går ned af solen.

{2:5} så jeg vendte tilbage, og vaskede mig og spiste min kød i tyngde,

{2:6} at huske denne profeti af Amos, som han sagde, Dine fester skal blive forvandlet til sorg, og alle dine Munterhed i klageråb.

{2:7} derfor græd jeg: og efter at gå ned af den

solen jeg gik og lavede en grav og begravet ham.

{2:8} men mine naboer håned mig og sagde: denne mand endnu ikke er bange for at blive slået ihjel for dette spørgsmål: hvem flygtede

væk; og endnu, lo, han burieth døde igen.

{2:9} samme nat også jeg vendte tilbage fra begravelsen, og sov ved væggen i min gårdhave, bliver forurennet og min ansigt var afdækket:

{2:10} og jeg vidste ikke at der var spurve i den mur, og mine øjne er åbne, spurvene dæmpet varme møg ind i mine øjne, og en hvidhed kom i mine øjne: og jeg gik til læger, men de hjalp mig ikke:

Tobit side 560

Desuden Achiacharus nære mig, indtil jeg gik ind i Elam.

{2:11} og min kone Anna tog kvinders værker at gøre.

{2:12} og da hun havde sendt dem hjem til ejerne, de betalte hende løn, og gav hende også udover et kid.

{2:13}, og når det var i mit hus, og begyndte at græde, jeg sagde til hende, fra hvorfra er dette barn? er det ikke stjålet?

gøre det til ejere; for det er ikke lovligt at spise nogen ting der er stjålet.

{2:14} men hun svarede mig, det fik en gave mere end løn. Howbeit ikke tro hende, men bød hende gøre det til ejerne: og jeg var forbløffet på hende.

Men hun svarede mig, hvor er din almisse og thy retfærdige gerninger? Se, du og alle dine gerninger er kendt.

{3:1}, så jeg bliver bedrøvet græde, og i min sorg bad, sagde:

{3:2} O Herre, du er lige, og alle dine gerninger og alle thy måder er nåde og sandhed, og du dømmer virkelig og retfærdigt

For altid.

{3:3} Husk mig, og kig på mig, straffe mig ikke for mine synder og ignorances, og synd i mg fædre, der har syndet før dig:

{3:4} for de adlød ikke dine befalinger: derfor du har leveret os til en forkæle og fangenskab, og til døden, og for et ordsprog af bebrejdelse til alle nationer blandt hvem vi er spredt.

{3:5} og nu dine straffedomme er mange og sande: beskæftige sig

med mig mine synder og mine fædre: fordi vi har ikke holdt thy befalinger, hverken har gået i sandheden for dig.

{3:6} nu behandle derfor mig som det synes bedst til dig, og befaler min ånd skal tages fra mig, at jeg kan opløses, og blive jorden: for det er rentabelt for mig til at dø i stedet for at leve, fordi jeg har hørt falsk bebrejder, og har meget sorg: kommando derfor, Jeg kan nu leveres ud af denne nød, og gå ind i den evige plads: slå ikke dit ansigt fra mig.

{3:7} it skete samme dag, at i Ecbatane en by af medier Sara var datter af Raguel også bebrejdede af hendes fars tjenestepiger;

{3:8} fordi at hun havde været gift med syv ægtefæller, hvem Asmodeus den onde ånd havde dræbt, før de havde ligget med hende. Vil du ikke vide, sagde de, at du har kvalt thine ægtemænd? du har allerede syv mænd, heller ikke spilder du opkaldt efter nogen af dem.

{3:9} derfor gÅr du slå os til dem? Hvis de er døde, gå dine veje efter dem, lad os aldrig se dig enten søn eller datter.

{3:10} Whe hun hørte disse ting, hun var meget bedrøvet, at hun troede at have kvalt sig selv; og Hun sagde, jeg er den eneste datter af min far, og hvis jeg dette, det skal være en bebrejdelse til ham, og jeg skal bringe hans gamle alder med sorg til graven.

{3:11} så hun bad mod vinduet, og sagde, Velsignet er du, O Herre min Gud og dit hellige og herlige navn er velsignet og ærede for evigt: Lad alle thy værker prise dig for evigt.

{3:12} og nu, O Herre, jeg sætter jeg mine øjne og mit ansigt mod dig,

{3:13} og siger, Tag mig ud af jorden, at jeg kan høre ikke mere bebrejdelse.

{3:14} du ved, Herre, at jeg er ren fra al synd. med manden,

{3:15} og at jeg aldrig forurenat mit navn, og heller ikke navnet

min far, i landet af min fangenskab: Jeg er den eneste datter af min far, har hverken han ethvert barn til at være hans arving, hverken nogen nær frænde, heller en søn af hans i live, til

hvem jeg kan holde mig til en kone: min syv mænd

allerede døde; og hvorfor skal jeg leve? men hvis det venligst ikke dig

at jeg skulle dø, kommando nogle henviser til havde af mig, og skam taget af mig, som jeg hører ikke mere bebrejde.

{3:16} så bønner for dem begge blev hørt før den

Majestæt af den store Gud.

{3:17} og Raphael blev sendt til at helbrede dem begge, det vil sige, at

skalere væk hvidhed af Tobits øjne og give Sara

datter af Raguel for en kone til Tobias søn af Tobit;

og at binde Asmodeus den onde ånd; fordi hun tilhørte

til Tobias af retten til arv. Den selvsamme tid kom

Tobit hjem, og trådte ind i hans hus, og Sara den

datter af Raguel kom fra sin øverste kammer.

{4:1} i dag Tobit husket pengene som han

havde forpligtet sig til at Gabael raser af medier,

{4:2} og sagde med sig selv, jeg har ønsket død;

Derfor kalder jeg ikke for min søn Tobias, som jeg kan betyde ham penge før jeg dør?

{4:3} og når han havde kaldt ham, han sagde, min søn, når Jeg er død, begrave mig; og foragter ikke din mor, men ære hende alle dagene af dit liv, og gøre det, som skal venligst hende, og græmmes hende ikke.

{4:4} Husk, min søn, som hun så mange farer for dig, når du var i hendes livmoder: og når hun er død, begrave hende ved mig i en grav.

{4:5} min søn, være opmærksomme på Herren vor Gud alle thy dage, og lad ikke din vilje indstilles til synd, eller at overtræde hans

befalinger: gøre retsindigt over hele dit liv længe, og følg ikke måder af uretfærdighed.

{4:6} Hvis du beskæftige sig virkelig, dine gerninger skal prosperously

lykkes dig, og til alle dem der lever med rette.

{4:7} give almisse af thy stof; og når du skænker

almisse, lad ikke dit øje være misundelig, hverken vende dit ansigt fra

alle fattige og Guds ansigt skal ikke være vendte væk fra dig.

{4:8} Hvis du har overflod give almisse i overensstemmelse hermed: Hvis

du har men lidt, være ikke bange for at give efter

lille:

{4:9} for du layest op en god skat for dig selv mod dag af nødvendighed.

Side 561 Tobit

{4:10} fordi at alms levere fra døden, og taaler ikke for at komme ind i mørket.

{4:11} for alms er en god gave til alle, der giver det i den synet af den højeste.

{4:12} pas på alle whoredom, min søn, og først og fremmest tage

en kone af thy fædre, og tag ikke en mærkelig efterkommere kvinde, hustru, som ikke er din fars stamme: for vi er

børn af profeterne, Noe, Abraham, Isak, og

Jacob: Husk, min søn, som vores fædre fra den

begyndt, koner selv at de alle gift af deres egne

slægtninge, og blev velsignet i deres børn og deres efterkommere

skal arve landet.

{4:13} nu derfor, min søn, elsker dine brødre, og foragter ikke i dit hjerte dine brødre, sønner og døtre af dit folk, i ikke at tage en kone af dem: for i stolthed er ødelæggelse og meget besvær, og i liderlighed er forfald og store ønsker: for liderlighed er mor til hungersnød.

{4:14} Lad ikke nogen mand, som hath bearbejdede løn for dig, blive hos dig, men give ham det ud af hånden: for hvis du tjene Gud, han vil også tilbagebetale dig: være varsomme min

søn, i alle ting du gør, og være klogt i hele thy samtale.

{4:15} gør, at intet menneske, som du hatest: drik ikke vin at gøre dig berusede: hverken Lad fuldskab gå med dig på din rejse.

{4:16} give dit brød til sultne, og i thy tøj til dem, der er nøgen; og ifølge thine overflod give almisse: og lad ikke dit øje være misundelig, Når du skænker almisse.

{4:17} udøse dine brød på begravelsen af den bare, men give noget til de ugudelige.

{4:18} beder advokat af alle, der er kloge, og foragter ikke enhver advokat, der er rentable.

{4:19} Velsign altid Herren din Gud, og ønske ham at thy måder kan rettes, og at alle thy stier og rådgivere kan trives: for hver nation har ikke råd; Men Herren selv giver alle gode ting, og han ydmyger hvem han vil, som han vil; nu derfor, min søn, Husk mine befalinger, hverken lad dem være sat ud af dit sind.

{4:20} og nu jeg tilkendegiver at de det, at jeg begik ti talenter til Gabael søn af Gabrias på raser i medierne.

{4:21} og frygt ikke, min søn, at vi er fattige: for du har meget rigdom, hvis du er bange for Gud, og afgår fra alle synd, og gør at der er behagelig i hans øjne.

{5:1} Tobias derefter svarede og sagde: far, jeg vil gøre alt ting, som du har befalet mig:

{5:2} men hvordan kan jeg modtage penge, ser jeg, ham ikke?

{5:3} så han gav ham håndskriften, og sagde til

ham, søger dig en mand, der kan gå med dig, saalænge jeg endnu

Live, og jeg vil give ham løn: gå og modtage den penge.

{5:4} derfor når han gik til at søge en mand, han fandt Raphael, der var en engel.

{5:5} men han vidste ikke; og han sagde til ham, kan du gå med mig til raser? og kender du disse steder godt?

{5:6} til hvem englen sagde, vil jeg gå med dig, og jeg ved den måde, godt: Jeg har indgivet med vores bror Gabael.

{5:7} så Tobias sagde til ham, blive tilbage for mig, indtil jeg fortælle min far.

{5:8} så han sagde til ham, gå og bliv ikke. Så han gik i og sagde til sin far, se, jeg har fundet en som vil gå med mig. Derefter sagde han, kalde ham til mig, at jeg kan vide hvilken stamme han er, og om han være en trofaste mand til gå med dig.

{5:9} så han kaldte ham, og han kom, og de hilste

hinanden.

{5:10} derefter Tobit sagde til ham, bror, forkynde mig af
Hvad stamme og familie du er.

{5:11} til hvem han sagde, gÅ, r du søger for en stamme eller
familien, eller en lejet mand til at gå med din søn? Derefter
sagde Tobit

til ham, ville jeg vide, broder, din slægt og navn.

{5:12} derefter sagde han, jeg er Azarias, søn af Ananias den
store, og dine brødre.

{5:13} derefter Tobit sagde, du er velkommen, bror; være
ikke nu vred på mig, fordi jeg har forhørte mig for at vide
Thy stamme og din familie; for du er min bror, af en
ærlig og god bestand: for jeg kender Ananias og Jonathas,
sønner af den store Samaias, som vi gik sammen til Jerusalem
at tilbede, og tilbød førstefødte, og tiendedele af den
frugter; og de blev ikke forført med fejl af vores
brødre: min bror, du er af en god bestand.

{5:14} men fortæl mig, hvad lønnen skal jeg give dig? visner
du en drachm, en dag, og ting nødvendigt, at mine egne
søn?

{5:15} Ja, desuden, hvis jer sikker, jeg vil tilføje noget til din løn.

{5:16} så de var godt tilfreds. Så sagde han til Tobias, Forbered dig til rejsen, og Gud sender dig en god rejse. Og når hans søn havde beredt alt langt den rejse, hans far sagde, gå du med denne mand og Gud, som bor i himlen, prosper din rejse, og den engel af Gud holde dig selskab. Så de drog begge, og den unge mands hund med dem.

{5:17} men Anna hans mor græd og sagde til Tobit, hvorfor har du sendt væk vores søn? er han ikke ansatte i vores hånd i går ind og ud foran os?

{5:18} ikke være grådige at tilføje penge til pengene: men lad det være som nægte for vores barn.

{5:19} for det, som Herren har givet os til at leve med nok os.

{5:20} så sagde Tobit til hende, tager ingen pleje, min søster; han

vende tilbage i sikkerhed, og dine øjne skal skal se ham.

{5:21} for den gode engel vil holde ham selskab, og

reisen skal være velstående, og han skal vende tilbage sikkert.

Tobit side 562

{5:22} så hun gjorde en ende i gråd.

{6:1}, og da de gik på deres rejse, de kom den aften til floden indgives Tigris, og de der.

{6:2} og da den unge mand gik til at vaske sig, en fisk sprang ud af floden, og ville have ædt ham.

{6:3} så englen sagde til ham, tager fiskene. Og den unge mand lagde hold af fisk, og trak det til jord.

{6:4} som englen sagde, åbne fisken, og tage den hjertet og leveren og gall, og sætte dem sikkert.

{6:5}, så den unge mand gjorde som englen befalet ham; og når de havde brændt fisken, de spiste det: så de begge gik deres vej, indtil de trak tæt på Ecbatane.

{6:6} derefter den unge mand sagde til englen, bror Azarias, er til hvilken nytte hjertet og leveren og gal af fisk?

{6:7} og han sagde til ham, rører hjertet og den

leveren, hvis en djævel eller en ond ånd problemer med nogen, skal vi foretage en

røg herom før manden eller kvinden, og partiet

skal ikke mere omstridte.

{6:8} som for gall, er det godt at smøre en mand, der har

hvidhed i øjnene, og han skal blive helbredt.

{6:9}, og da de var kommet tæt på raser,

{6:10} englen sagde til den unge mand, bror, til dagen

Vi stiller med Raguel, der er din fætter; han også har

én eneste datter, hedder Sara; Jeg vil tale til hende, at hun

kan blive givet dig for en kone.

{6:11} for dig doth højre for hendes appertain, ser

du kun kunst af hendes slægtninge.

{6:12} og pigen er fair og klog: nu derfor høre

mig, og jeg vil tale til hendes Fader; og når vi vender tilbage fra

Raser vi vil fejre ægteskabet: for jeg ved, at

Raguel kan ikke gifte sig med hende til en anden i henhold til lovgivningen i

Moses, men han skal være skyldig i død, fordi retten til

arv snarere appertain til dig end til nogen anden.

{6:13} derefter den unge mand svarede englen, jeg har

hørt, bror Azarias, at denne pige har været givet til syv mænd, der alle døde i ægteskab kammer.

{6:14} og nu er jeg den eneste søn af min far, og jeg er bange for, at hvis jeg går ind til hende, jeg dør, som de andre før: for en

ond ånd elsker hende, som hurteth ingen krop, men dem som kom til hende; Derfor er jeg også bange for lest jeg dør, og bringe min fars og min mors liv på grund af mig til den grav med sorg: for de har ingen andre søn at begrave dem.

{6:15} så englen sagde til ham, gør du ikke

Husk de levereregler, som din far gav dig, at du

forkynde gifte sig en hustru til din egen slægt? Derfor

hør mig, O min bror; for hun skal blive givet dig til hustru;

og gør du ingen opgør med den onde ånd; for denne samme natten skal hun blive givet dig i ægteskab.

{6:16} og hvornår du skal komme ind i ægteskabet

kammer, du skal tage asken af parfume, og skal lægge

over dem. nogle af hjerte og lever af fisk, og skal

gøre en røg med det:

{6:17} og djævelen skal lugte det, og flygte væk, og

aldrig kommer igen noget mere: men hvornår du skal komme til hende, stige op for jer begge, og bede til Gud, som er barmhjertig,

Hvem vil have medlidenhed med jer, og spare dig: frygt ikke, for hun er

udnævnt til dig fra begyndelsen; og du skal

bevare hende, og hun skal gå med dig. Desuden jeg

Antag, at hun skal bære dig børn. Nu når Tobias

havde hørt disse ting, han elskede hende, og hans hjerte var virkning sluttede sig til hende.

{7:1}, og da de var kommet til Ecbatane, de kom

til huset af Raguel, og Sara mødte dem: og efter de

havde hilste hinanden, hun bragte dem ind i huset.

{7:2} sagde Raguel Edna hans kone, hvordan indkvartering er dette

ung mand til Tobit min fætter!

{7:3} og Raguel spurgte dem, fra hvorfra ere,

brødre? Som de sagde, er vi sønner af

Nephtalim, som er fanger i Nineve.

{7:4} så sagde han til dem, kender jer Tobit vores

Frænde? Og de sagde: vi kender ham. Derefter sagde han, er han

ved godt helbred?

{7:5} og de sagde: han er både levende, og ved godt helbred: og Tobias sagde, han er min far.

{7:6} derefter Raguel sprang op, kyssede ham og græd,

{7:7} og velsignet af ham, og sagde til ham: du er den søn af en ærlig og god mand. Men da han havde hørt Tobit var blinde, han var bedrøvet, og grædende.

{7:8} og ligeledes Edna hans kone og Sara hans datter græd. Desuden underholdt de dem muntert; og efter at de havde dræbt en ram af flokken, de store kød på bordet. Derefter sagde Tobias til Raphael, bror Azarias, tale om disse ting, som du snakke i måde, og lad dette business afsendes.

{7:9} så han meddelt sagen med Raguel: og

Raguel sagde til Tobias, spise og drikke og gøre lystig:

{7:10} for det møde at du shouldest gifte sig med min datter: ikke desto mindre vil jeg erklære dig sandheden.

{7:11} jeg har givet min datter i ægteskab te syv

mænd, der døde den aften de kom til hende:

ikke desto mindre til stede være glædelig. Men Tobias sagde, jeg vil

spise noget her, indtil vi er enige og sværger ene til den anden.

{7:12} Raguel sagde, derefter tage hende fra fremover

i henhold til måde, for du er hendes kusine, og hun er

Thine, og den Barmhjertige Gud give dig god succes i alle

ting.

{7:13} så han kaldte sin datter Sara, og hun kom

hendes far, og han tog hende i hånden, og gav hende til at være

hustru til Tobias, siger, se, tage hende efter lov

Moses, og føre hende bort til din Fader. Og han velsignet

dem;

{7:14} og kaldet Edna hans kone, og tog papir, og gjorde

skrive et instrument af pagter, og forseglet det.

{7:15} så de begyndte at spise.

Side 563 Tobit

{7:16} efter Raguel kaldte hans kone Edna, og sagde til

hende, søster, forberede en anden afdeling, og bringe hende i DID.

{7:17} som da hun havde gjort som han havde sagt hende,

hun bragte hende derhen: og hun græd, og hun fik den tårer af hendes datter, og sagde til hende, {7:18} være af god komfort, min datter; Herre himmel og jord give dig glæde for dette thy sorg: være i god komfort, min datter.

{8:1}, og da de havde supped, de bragte Tobias til hende.

{8:2} og som han gik, han huskede ord, Raphael, og tog asken af parfumer, og satte de hjertet og leveren af fisk derpå, og lavet en røg hermed.

{8:3} som lugt, når den onde ånd havde lugtet, han flygtede ud i de yderste dele af Egypten, og englen bundet ham.

{8:4} og efter at de var begge lukket i sammen, Tobias steg ud af sengen, og sagde, søster, opstår, og lad os Bed, at Gud ville have medlidenhed på os.

{8:5} derefter begyndte Tobias sige, velsignet er du, O Gud af vore fædre, og velsignet er dit hellige og herlige navn for nogensinde; Lad himlen velsigne dig og alle dine skabninger.

{8:6} du påkaldte Adam, og gav ham Eva hans kone
for en helper og ophold: af dem kom menneskeheden: du har
sagde, er det ikke godt at manden skulle være alene; Lad os
gøre
til ham som en støtte til sig selv.

{8:7} og nu, O Herre, jeg tager ikke dette min søster for frodige
men retsindigt: derfor barmhjertigt ordinere, så vi kan
blive alderen sammen.

{8:8} og hun sagde med ham, Amen.

{8:9} så de sov begge aftenen. Og Raguel opstod, og
gik og lavede en grav,

{8:10} siger, jeg er bange for at han ikke også være døde.

{8:11} men når Raguel var kommet ind i hans hus,

{8:12} han sagde til sin kone Edna. Sende en af tjenestepiger,
og lad hende se om han er i live: hvis han ikke, at vi
kan begrave ham, og ingen mand vide det.

{8:13} så pigen åbnede døren og gik i, og
fandt dem begge i søvn,

{8:14} kom frem og fortalte dem, at han var i live.

{8:15} derefter Raguel priste Gud og sagde: O Gud, du

kunst værdig til at blive rost med alle rene og hellige ros;
Lad derfor dit hellige prise dig med alle dine skabninger; og
Lad alle dine engle og thine vælger ros dig for evigt.

{8:16} du er ros, for du har gjort mig
glade; og der er ikke kommer til mig, som jeg mistænkte; Men
du har behandlet os efter din store barmhjertighed.

{8:17} du er ros fordi du har haft
nåde af to, der var de eneste enbårne børn af deres
fædre: give dem barmhjertighed, O Herre, og afslutte deres liv i
sundhed med glæde og barmhjertighed.

{8:18} derefter Raguel bød sine tjenere at fylde grav.

{8:19} og han holdt bryllupsfesten fjorten dage.

{8:20} for før dagene af ægteskabet var færdig,
Raguel havde sagt til ham ved en ed, at han ikke skal
afgå indtil fjorten dage i ægteskabet var udløbet;

{8:21} og så han skal tage halvdelen af sine varer, og
gå i sikkerhed skal Faderen; og bør have resten når jeg
og min kone døde.

{9:1} så Tobias kaldet Raphael, og sagde til ham:

{9:2} bror Azarias, tage med dig en tjener og to

kameler, og gå til raser af medier til Gabael, og bringe mig penge, og bringe ham til brylluppet.

{9:3} for Raguel har svoret, at jeg ikke må afvige.

{9:4} men min far counteth dage; og hvis jeg Bliv længe, han vil være meget ked af.

{9:5} så Raphael gik ud, og hos Gabael, og gav ham håndskriften: der frembragte tasker som blev lukket op, og gav dem til ham.

{9:6} og tidligt om morgenen, de drog begge sammen, og kom til brylluppet: og Tobias velsignet hans kone.

{10:1} nu Tobit Faderen optalt hver dag: og når dagene af rejsen var udløbet, og de kom ikke,

{10:2} derefter Tobit sagde, er de blevet tilbageholdt? eller er Gabael

døde, og der er ingen mand at give ham penge?

{10:3} Derfor var han meget ked af.

{10:4} derefter sin kone sagde til ham, min søn er død, ser han standser lang; og hun begyndte at jamre ham, og sagde,

{10:5} nu pleje for ingenting, min søn, siden jeg har Lad

dig gå, lyset af mine øjne.

{10:6} til hvem Tobit sagde, Hold din fred, tager ingen pleje, for han er sikker.

{10:7}, men hun sagde, Hold din fred og bedrage mig ikke; min søn er død. Og hun gik ud hver dag i måde som de gik og gjorde spiser ikke kød på dagtimerne, og ikke længere ikke hele nætter for at begræder sin søn Tobias, indtil den

fjorten dage efter brylluppet var udløbet, hvilke Raguel havde svoret, at han skal bruge der. Så Tobias sagde til Raguel, lad mig gå, for min far og min mor ser ikke mere at se mig.

{10:8} men hans svigerfar blive sagde til ham, hos mig, og jeg vil sende til din Fader, og de erklærer ham hvordan det går med dig.

{10:9} men Tobias sagde, nej; men lad mig gå til min far.

{10:10} derefter Raguel opstod, og gav ham Sara hans kone, og halvdelen hans varer, tjenere, og kvæg og penge:

Tobit side 564

{10:11} og han velsignede dem og sendt dem bort,

sagde: Gud i himlen give dig en velstående rejse,
mine børn.

{10:12} og han sagde til sin datter, ære din Fader
og din mor i loven, som nu er dine forældre, at jeg
kan høre god betænkning af dig. Og han kyssede hende. Edna
også

sagde til Tobias, gendanne The Lord of heaven dig, min kære
bror, og grant, som jeg kan se dine børn af min
datter Sara før jeg dør, at jeg kan glæde mig over før den
Herre: Se, jeg begå min datter dig af særlige
tillid; hvor er ikke beder hende ondt.

{11:1} efter disse ting Tobias gik sin vej, roser
Gud at han havde givet ham en velstående rejse, og
velsignet Raguel og Edna hans kone, og gik sin vej indtil
de trak nær til Nineve.

{11:2} derefter Raphael sagde til Tobias, du ved,
bror, hvordan du forlader din Fader:

{11:3} Lad os hastværk før din hustru, og forberede huset.

{11:4} og tage i din hånd frækhed af fisk. Så de
gik deres vej, og hunden gik efter dem.

{11:5} nu Anna sad søger mod vejen for hendes søn.

{11:6}, og da hun saae ham komme, sagde hun til sin far, se, din søn kommer, og den mand, der gik med ham.

{11:7} så sagde Raphael, jeg kender, Tobias, som din far vil åbne øjnene.

{11:8} derfor salve du hans øjne med gall, og der prikkes hermed, han skal gnide, og hvidhed falde væk, og han skal se dig.

{11:9} derefter Anna kørte frem, og faldt på halsen af hende søn, og sagde til ham: Se, jeg har set dig, min søn, fra er fremover jeg tilfreds med at dø. Og de græd begge.

{11:10} Tobit også gik hen mod døren, og snublede: men hans søn kørte ham,

{11:11} og tog fat i hans far: og han strake af den Gall på hans fædres øjne, siger, være gode håb, min far.

{11:12} og når øjnene begyndte at smart, han gned dem;

{11:13} og hvidhed piller fra hjørnerne

af hans øjne: og når han så sin søn, han faldt på sin hals.
{11:14} og han græd og sagde: velsignet er du, O Gud,
og velsignet er dit navn for evigt; og velsignede er alle thine
hellige engle:

{11:15} du har pisket, og har taget medlidenhed
mig: for se, jeg kan se min søn Tobias. Og Sønnen gik
jubel, og fortalte sin far de store ting, der havde
der skete med ham i medierne.

{11:16} derefter Tobit gik ud for at møde hans datter i lov
ved indgangen til Nineve, glæde og prise Gud: og de
som så ham gå marvelling, fordi han havde modtaget hans
synet.

{11:17} men Tobias gav tak før dem, fordi
Gud havde barmhjertighed på ham. Og da han kom tæt på Sara
hans
svigerdatter, han velsignet hende og sagde, du er velkommen,
datter: Gud være velsignet, som har bragt dig til os,
og velsignet være din far og din mor. Og der var glæden
blandt alle sine brødre, som var på Nineve.

{11:18} og Achiacharus, og Nasbas hans brors søn,

kom:

{11:19} og Tobias' bryllup blev holdt syv dage med stor glæde.

{12:1} derefter Tobit kaldte sin søn Tobias, og sagde til ham, min søn, se, at manden har sin løn, som gik med dig, og du skal give ham mere.

{12:2} og Tobias sagde til ham, O Fader, det er ingen skade for mig at give ham halvdelen af de ting, som jeg har bragt: {12:3}, for han har bragt mig igen til dig i sikkerhed, og gjort hele min kone, og bragte mig penge, og ligeledes helbredt dig.

{12:4} derefter den gamle mand sagde, det skyldes ham.

{12:5} så han kaldte engel, og han sagde til ham, tager halvdelen af alt det i har bragt og gå væk i sikkerhed.

{12:6}, så han tog dem begge fra hinanden, og sagde til dem: Velsigne Gud, prise ham, og forstørre ham og rose ham for de ting, som han har gjort jer i synet af alle at leve. Det er godt at prise Gud, og ophøje hans navn, og hæderligt at forkynde frem værker af Gud; derfor ikke slæk til at rose ham.

{12:7} it er god til at holde tæt hemmeligheden bag en konge, men det

er ærede at afsløre værker af Gud. Gøre det, som er godt, og ikke ondt skal røre dig.

{12:8} bøn er god med faste og almisse og retfærdighed. Lidt med retfærdighed er bedre end meget med uretfærdighed. Det er bedre at give almisse end til lægge op guld:

{12:9} for alms levere fra døden, og skal rense væk synder alle. Dem, der udøve almisse og retfærdighed skal være fyldt med liv:

{12:10} men de, der synder er fjender til deres eget liv.

{12:11} sikkert jeg vil holde tæt intet fra dig. For jeg sagde, var det godt at holde tæt hemmeligheden bag en konge, men der

Det var ærede at afsløre værker af Gud.

{12:12} nu derfor, når du beder, og Sara din svigerdatter, jeg bragte erindringen om din bønner før hellige: og når du begrave den døde, var jeg med dig på samme måde.

{12:13}, og når du ikke forsinke for at stige op, og

Efterlad din middag, for at gå og dække døde, din gode gerning var ikke hid fra mig: men jeg var hos dig.

{12:14} og nu Gud har sendt mig for at helbrede dig og Sara din svigerdatter.

{12:15} jeg Raphael, en af de syv hellige engle, som præsenterer bønnerne af helgener, og som går og

Side 565 Tobit

ud før herligheden af hellige.

{12:16} så de var begge urolige, og faldt over deres ansigter: for de frygtede.

{12:17} men han sagde til dem: frygt ikke, for det skal gå godt med dig; prise Gud derfor.

{12:18} for ikke af nogen fordel af mine, men af vilje vores Gud jeg kom; Derfor prise ham for evigt.

{12:19} alle disse dage, jeg syntes jer; men jeg gjorde hverken spise eller drikke, men jer se en vision.

{12:20} nu derfor give Gud tak: for jeg gå op til ham, der har sendt mig; men skrive alt det, der er gjort i en bog.

{12:21} og når de rejste, de så ham ikke mere.

{12:22} så de tilstod den store og vidunderlige værker af Gud, og hvor Herrens engel havde optrådt dem.

{13:1} derefter Tobit skrev en bøn af glæde, og sagde, Velsignet være Gud, der lever for evigt, og velsignet være hans Kongerige.

{13:2} for han svøbe, og hath nåde: han leder ned til helvede, og bringeth igen: ej heller er der nogen, der kan undgå hans hånd.

{13:3} bekende ham før hedningerne, ye børn af Israel: for han har spredt os blandt dem.

{13:4} der erklærer sin storhed og lovprise ham før alle levende: han er vor Herre, og han er Gud vores Far for evigt.

{13:5} og han vil svøbe os for vore synder, og vil forbarm dig igen, og vil samle os ud af alle nationer, blandt hvem han har spredt os.

{13:6} Hvis jer henvende sig til ham med din hele hjertet og din hele sind og deal retsindigt for ham, så vil han slår jer, og vil ikke skjule sit ansigt fra dig.

Derfor se, hvad han vil gøre med dig, og indrømme ham med hele munden, og ros Lord of might, og Extol evigtvarende kongen. I landet af min fangenskab gør jeg prise ham, og erklære sin magt og Majestæt til et syndigt nation. O ye syndere, drej og gøre retfærdighed før ham: der kan fortælle om han vil acceptere du, og forbarm dig over dig?

{13:7} jeg vil lovprise min Gud, og min sjæl skal prise den Kongen af himlen, og skal fryde sig i sin storhed.

{13:8} Lad alle mænd taler, og lad alle prise ham for hans retfærdighed.

{13:9} O Jerusalem, du hellige by, han vil svøbe dig for Thy børn fungerer, og vil have barmhjertighed igen med sønner af retfærdige.

{13:10} give ros til Herren, for han er god: og ros evig kongen, at hans Tabernaklet kan være byggede i dig igen med glæde, og lad ham gøre glædelige der i dig dem, der er fanger, og elsker i dig for nogensinde dem der er elendig.

{13:11} mange nationer skal komme fra langt til navnet på Gud Herren med gaver i deres hænder, selv gaver til den

Kongen af himlen; alle generationer skal prise dig med stor glæde.

{13:12} bandede er alle de, der hader dig, og velsignet skal alle der elsker dig for evigt.

{13:13} glæde sig og være glade for den netop børn: for de skal blive samlet sammen, og skal velsigne Herren af de knap.

{13:14} O velsignede er de, der elsker dig, for de skal Glæd dig ved din fred: velsignede er de, som har været bedrøvet for alle thy plager; for de skal fryde sig for dig, når de har set alle din herlighed, og skal være glad for evigt.

{13:15} lade min sjæl velsigne Gud den store konge.

{13:16} for Jerusalem skal bygges med safirer og smaragder og ædelsten: thy mure og tårne og brystværnet med rent guld.

{13:17} og gaderne i Jerusalem skal være brolagt med Beryl og growr og sten af Ophir.

{13:18} og alle hendes gader skal sige Halleluja; og de skal prise ham, siger, velsignet være Gud, som har rost det for evigt.

{14:1} så Tobit gjorde en ende af Hærskares Gud.

{14:2}, og han var otte og halvtreds år gammel da han tabte hans øjne, som blev restaureret til ham efter otte år: og han gav almisse, og han steg i frygten for Gud Herren og roste ham.

{14:3}, og da han var meget ældre han kaldte sin søn, og sønner af hans søn, og sagde til ham, min søn, tage thy børn; for se, jeg er i alderen, og er klar til at afvige ud i dette liv.

{14:4} gå ind i medier min søn, for jeg tror helt sikkert, de ting som Jonas profeten talte om Nineve, som det skal blive omstyrtet; og som for en tid fred skal snarere være i Medier; og at vores brødre skal ligge spredt på jorden fra den gode jord: og Jerusalem skal blive lagt øde, og Guds hus i det skal brændes, og skal være øde for en tid;

{14:5} og det igen Gud vil have barmhjertighed med dem, og bringe dem igen i det land, hvor de skal bygge en templet, men ikke gerne for det første, indtil tidspunktet for alderen være

opfyldt; og bagefter de skal vende tilbage fra alle steder af deres fangenskab, og opbygge Jerusalem herlig, og den Guds hus skal bygges i det for evigt med en herlig bygningen, som profeterne har talt herom.

{14:6} og alle folkeslag skal vende, og frygter Gud Herren virkelig, og skal begrave deres idoler.

{14:7} så skal alle nationer prise Herren og hans folk skal bekende Gud, og Herren skal ophøje sit folk; og alle dem, som elsker Herren Gud i sandhed og retfærdighed skal

Glæd jer, shewing barmhjertighed til vore brødre.

{14:8} og nu, min søn, afgår fra Nineve, fordi at de ting, som profeten Jonas talte skal sikkert kom til at passere.

Tobit side 566

{14:9} men holder du lov og budene, og forkynde dig barmhjertig og retfærdig, at det kan gå godt med dig.

{14:10} og begrave mig ordentligt, og din mor med mig; men bliv ikke længere på Nineve. Husk, min søn, hvor

Aman håndteres Achiacharus, der bragte ham op, hvordan ud af

lys bragte han ham i mørket, og hvordan han belønnet

ham igen: men Achiacharus blev gemt, men de andre havde hans

belønning: for han gik i mørket. Manasse gav

almisse, og undgik snarer af død, som de havde sat til

ham: men Aman faldt i fælde, og omkom.

{14:11} derfor nu, min søn, overveje hvad almisse

gør, og hvordan retfærdighed levere. Da han havde

sagt disse ting, han opgav ghost i sengen, bliver en

hundrede og otte og halvtreds år gammel; og han begravede ham

hæderligt.

{14:12} og når Anna sin mor var død, han begravet

hende med sin far. Men Tobias drog med sin kone og

børn til Ecbatane til Raguel hans svigerfar,

{14:13} hvor han blev gammel med ære, og han begravet

hans far og mor i ret hæderligt, og han arvede

deres stof, og hans far Tobit.

{14:14} og han døde i Ecbatane i medierne, at være en

hundrede og syv og tyve år gamle.

{14:15} men før han døde han hørte om ødelæggelsen af Nineve, som blev taget af Nabuchodonosor og Assuerus: og før sin død han glædede sig over Nineve.

APOKRYFE SKRIFTER

TOBIT AF KING JAMES BIBEL 1611

www.Scriptural-Truth.com